

ГАВРИШКЕВИЧ Ігор Степанович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1983 р.)

Доцент кафедри академічного живопису ЛНАМ.
Директор музею-заповідника «Личаківський цвинтар».
Заслужений діяч мистецтв України.
Член Національної спілки художників України

▲ Подорожні. Полотно, олія, 110х130. 2003

Народився 13 березня 1955 р. у с. Липовець Яворівського району Львівської області в селянській багатодітній сім'ї Степана Гнатовича і Ксенії Михайлівни.

У 1975–1977 рр. розпочав свій трудовий шлях на посаді техника-художника в ГСКБ автотранспортувачів, а наступні шість років — на посаді художника-конструктора у СКТБ ВО «Ювеліпром». У цей період Ігор Степанович остаточно вирішив пов'язати своє життя з мистецтвом, вступивши 1977 р. до тоді ще Львівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва у відділ художньої кераміки, де його педагогами були В. Ткаченко й О. Дуфанець. Відтоді Академія займає особливе місце у житті Ігоря Гавришкевича, адже сформувала його мистецький світогляд.

Із 1993 р. почав працювати у Львівській спілці художників України: спершу референтом, а потім, у 1994–1996 рр., — директором Художньо-виробничого комбінату спілки.

Протягом 1996–1997 рр. Ігор Степанович був директором Львівської інженерної компанії ТзОВ «ЛІКО»,

▲ Воля. Полотно, олія, 90х110. 2003

а з березня 1997 р. очолює музей-заповідник «Личаківський цвинтар», паралельно з 2005 р. викладаючи у Львівській національній академії мистецтв.

З 1987 р. він брав активну участь у громадському житті країни: був одним із найактивніших членів «Товариства Лева», очолював осередок Народного Руху за перебудову в СКТБ ВО «Ювеліпром».

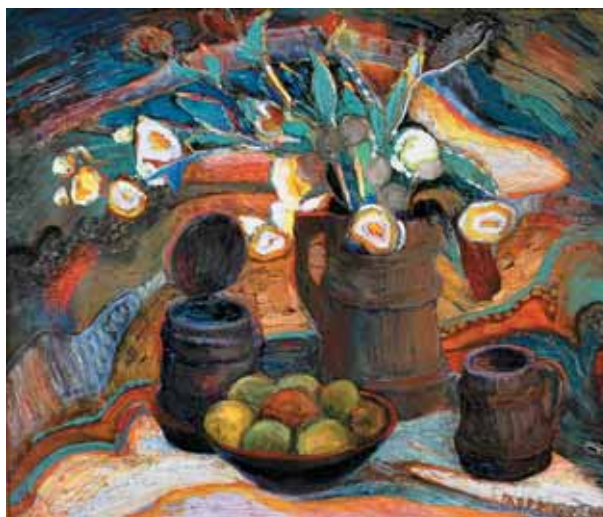
І. С. Гавришкевич є однією з найяскравіших творчих постатей у світі українського образотворчого мистецтва, його твори позначені лише йому притаманною мистецько-філософською притчевістю. Все це у поєднанні з глибоким знанням української культури спонукало митця до створення живописних творів серій «Стежками Тараса Шевченка», «Пращури» та «Козацькими стежками». На особливу увагу заслуговують твори «Нічне сяйво на Шевченківській кручі» (2004), «Між Сяном і Доном» (2004), «Меч пращурів» (2004), «Стара воля» (2004) та ін.

Ігор Гавришкевич — художник яскравого малярського темпераменту. Його твори сповнені життєвою енергією та любові до України. Їм притаманні досконалість компо-

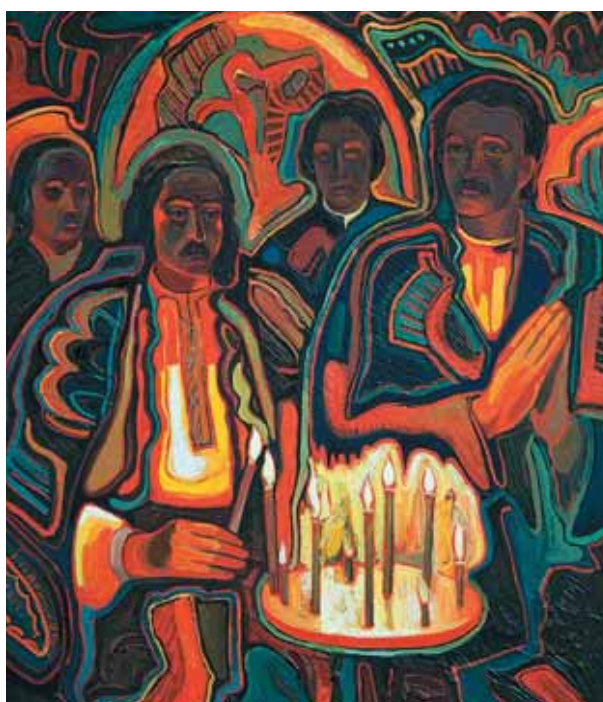
▲ Ранкове пробудження. Полотно, олія, 85x72. 2009

▲ Свіжі квіти в старій посудині. Полотно, олія, 70x85. 2001

▲ Успенська церква (Астрахань). Полотно, олія, 72x85. 2003

▲ Молитва. Полотно, олія, 72x85. 2005

зиці, рисунку і колористичність вирішення. Автор виявляє нахил до умовно декоративних монументальних рішень, до узагальнених і стилізованих образів, де переважають яскраві кольори.

Учасник 50-ти художніх виставок різного рівня в Україні та за кордоном. Чимало його творів зберігаються у багатьох музеях не лише України, а й інших європейських країн, а також у приватних збірках. Ще з кінця 80-х рр. художник присвятив себе роботі з відродження в Україні вертепів, колядок, гаївок і народних ремесел, таких як Гаварецька чорнодимлена кераміка та Яворівська народна забавка.

Як директор музею-заповідника «Личаківський цвинтар» І. С. Гавришкевич доклав усіх зусиль до впорядкування та художнього оформлення пам'ятників і місць поховань відомих українських діячів: Маркіяна Шашкевича, Івана Франка, Олександра Барвінського, Івана Крип'якевича, Омеляна Огоновського. Він є одним зі співавторів відбудови меморіалу воїнам Української Галицької Армії та Поля почесних поховань, оновлених алей музею.

У 2009 р. в Українському домі поруч з експозицією творів Огюста Родена та Сальвадора Далі з успіхом пройшла його персональна виставка. Того ж року митець створив два авторські повнометражні фільми: «Стежкими Личаківського Некрополя» та «Нічні екскурсії по Личакову».

І. С. Гавришкевич має чимало нагород, серед яких дипломи лауреата міжнародних мистецьких виставок «Львівський осінній салон «Високий замок» (2002, 2003), подяка за високу пропаганду української культури і мистецтва за межами держави, подяка за вагомий внесок у проведення експедиції місцями життя і творчості Т. Г. Шевченка, грамота за вагомий внесок у розвиток образотворчого мистецтва України. У 2005 р. йому присвоєно звання заслуженого діяча мистецтв України, а у 2009 р. за версією журналу «RIA Львів» його визнали художником року.

Ігор Степанович переконаний, що найголовніше для митця — схопити мить рідної історії в будь-який період свого входження в мистецький процес.

